

داستانک:

مرحوم حضرت آیت الله
کوهستانی؛ گاه از لحاظ
مالی به شدت در مضیقه قرار می
گرفت و در عین حال از تصرف در
وجوہات پرهیز می کرد، خود در
این باره نقل کرده است:

در دورانی که در حوزه علمیه مشهد درس
می خواندم، خرجی مرا مادرم از شمال
می فرستاد.

مدتی گذشت ولی دیدم از مازندران چیزی نرسید ایام سختی را پشت سر می گذاشتم، ناچار شدم از استادم مبلغی قرض
بگیرم که هرگاه از مازندران پول برآیم رسید قرض وی را پرداخت نمایم.

در همان شب نزدیک طلوع فجر خواب دیدم که شخص بزرگواری به من خطاب می کند: شیخ محمد چرا از استادات قرض کردی؟
گفتم: پس از چه کسی باید قرض می کردم! گفت: از کسی که الآن اسم او را بر سر مأذنه حرم می برند.

بیدار گشتم در همان لحظه شنیدم مؤذن حرم مطهر در مناجات خود چنین می گوید: «اللهم صلی علی علی بن موسی الرضا علیه السلام».

تا این جمله را شنیدم با شتاب وضو ساخته و به حرم مشرف شدم و از آن حضرت معذرت خواستم